

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 8Co/690/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1206214056
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 02. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Janka Gažovičová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2015:1206214056.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Janky Gažovičovej a členov senátu JUDr. Moniky Holickej a JUDr. Ondreja Krajča v právnej veci navrhovateľa: U. L., Z.. XX.XX.XXXX, B. U. XXX, B., zastúpeného JUDr. Jánom Hlaváčom, advokátom so sídlom Ružová 5, Rožňava, proti odporcovi: Slovenský plynárenský priemysel, a.s., so sídlom Mlynské nivy 44/a, Bratislava, IČO: 35 815 256, o zaplatenie 426,44 Eur s prísl., na odvolanie navrhovateľky proti rozsudku Okresného súdu Bratislava II, zo dňa 25. júna 2014 č.k. 45C/139/2006-152, jednohlasne takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e .**

Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom zo dňa 25. júna 2014 č.k. 45C/139/2006-152 zamietol súd prvého stupňa návrh navrhovateľa; ktorým sa domáhal proti odporcovi zaplatenia sumy 426,44 Eur (12.847,-Sk) s príslušenstvom; a navrhovateľovi uložil povinnosť zaplatiť odporcovi náhradu trov konania vo výške 21,24 Eur, do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Vykonaním dokazovaním zistil, že navrhovateľ bol v období 01.07.1976 - 30.12.2003 zamestnancom odporcu a jeho právneho predchodcu (Slovenský plynárenský priemysel š.p.), pričom odporca bol ako akciová spoločnosť zapísaný do obchodného registra dňa 01.07.2001, a to na základe Rozhodnutia vlády Slovenskej republiky zo dňa 11.04.2001 č. 317/2001 o privatizácii Slovenského plynárenského priemyslu, štátny podnik, zrušeného bez likvidácie s tým, že majetok, práva, povinnosti a všetky (i neznáme) záväzky okrem práv podľa § 16 Zákona č. 92/1991 Zb. zrušeného štátneho podniku prešli na Fond národného majetku SR, ktorý ich dňa 01.07.2001 vložil do spoločnosti odporcu. S poukazom na ust. § 14 Kolektívnej zmluvy SPP, š.p. na roky 2001 - 2003; účinnej od 01.01.2001; podľa ktorého „zamestnávateľ zabezpečí v príslušnom roku tvorbu podielov na hospodárskych výsledkoch vo výške priemernej tarifnej mzdy dosiahnutej v SPP, š.p. v predchádzajúcom roku, s termínom vyplatenia vo výplatnom termíne za mesiac august príslušného roka, pričom konkrétny postup vyplatenia podielov bude upravený vnútropodnikovým predpisom vopred prerokovaným s Plynárenským odborovým zväzom“, zistil, že takýto vnútropodnikový predpis u odporcu prijatý nebol a následne bolo ust. § 14 Kolektívnej zmluvy s názvom "Podiely na hospodárskych výsledkoch pre rok 2001" zrušené Dodatkom č. 3 zo dňa 11.12.2001 a nahradené novým ust. § 14 s názvom "Doplnkové dôchodkové poistenie....". Z výkazu ziskov a strát odporcu za rok 2001 mal preukázané, že výsledkom hospodárenia odporcu v roku 2001 bola strata. Poukázal na skutočnosť, že rozhodca pre kolektívne spory D.. P. A. v spore o plnenie Kolektívnej zmluvy odporcu na roky 2001 - 2003 rozhodnutím zo dňa 01.06.2004 uložil odporcovi povinnosť zaplatiť každému zamestnancovi; ktorý ku dňu 31.12.2001 vykonával u zamestnávateľa práce v hlavnom pracovnom pomere; podiel na hospodárskom výsledku za rok 2001 v sume 12.847,-Sk, ktoré rozhodnutie bolo uznesením Krajského súdu v Bratislave zo dňa 28.09.2007 sp. zn. 4Sp/34/2006, zrušené pre jeho nepreskúmateľnosť.

Taktiež i ďalšie rozhodnutie rozhodcu zo dňa 17.12.2007; ktorým tento nárok na vyplatenie podielov na hospodárskom výsledku za rok 2001 podľa § 14 Kolektívnej zmluvy odporcu nepriznal; bolo uznesením Krajského súdu v Bratislave zo dňa 10.01.2012 sp. zn. 3 Sp/28/2011 zrušené a vrátené na ďalšie konanie, pričom do vyhlásenia rozsudku rozhodca D.. P. A. vo veci nekonal a nerozhodol. Takto zistený skutkový stav posúdil po právnej stránke podľa ust. § 20, § 111 a § 112 Zákonníka práce; v znení účinnom v rozhodnom čase (od 01.05.2001 do 01.04.2002); a dospel k záveru o nedôvodnosti návrhu navrhovateľa, keď pôvodné ust. § 14 Kolektívnej zmluvy SPP, š.p. na roky 2001 -2003; na základe ktorého sa navrhovateľ domáhal vyplatenia podielu na hospodárskom výsledku odporcu; bolo zrušené Dodatkom č. 3 zo dňa 11.12.2001, pričom nové ustanovenie - upravujúce právo na výplatu podielov na hospodárskom výsledku prijaté nebolo, a to ani v rámci novej Kolektívnej zmluvy na roky 2002 - 2003, účinnej od 01.04.2002, a preto sa podiel na hospodárskom výsledku nestal nárokovateľnou zložkou mzdy navrhovateľa. Vzhľadom na uvedené; keď z pôvodného ust. § 14 Kolektívnej zmluvy na roky 2001 - 2003 žiadnemu zo zamestnancov nevyplýval konkrétny nárok na vyplatenie podielu na hospodárskom výsledku a zamestnávateľ sa iba zaviazal zabezpečiť tvorbu týchto podielov vo výške priemerného zárobku zamestnanca, pričom konkrétny postup ich vyplatenia vnútropodnikovým predpisom neupravil, a teda zo samotnej kolektívnej zmluvy nevyplývalo, ktorým zamestnancom a za akých podmienok má byť podiel na hospodárskom výsledku vyplatený, keď navyše z Výkazu ziskov a strát k 31.12.2001 odporcu vyplýva jeho záporný hospodársky výsledok v roku 2001; konštatoval, že navrhovateľovi nevznikol nárok na vyplatenie podielu na hospodárskom výsledku. O trovách konania rozhodol podľa ust. § 142 ods. 1 a v konaní úspešnému odporcovi priznal ich náhradu v sume 21,24 Eur pozostávajúcej zo zaplateného súdneho poplatku za podaný odpor.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie navrhovateľ domáhajúc sa jeho zmeny tak, aby bolo jeho návrhu v celom rozsahu vyhovie alternatívne jeho zrušenia a vrátenia veci súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Namietal, že v konaní pred súdom prvého stupňa došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p. (§ 205 ods. 1 písm. a/ O.s.p.), súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností (§ 205 ods. 1 písm. c/ O.s.p.) a v neposlednom rade súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 205 ods. 1 písm. d/ O.s.p.) Vytýkal súdu prvého stupňa, že sa nevyporiadal s jeho návrhom na prerušenie konania z dôvodu doposiaľ neskončeného kolektívneho sporu o plnenie záväzkov z Kolektívnej zmluvy za rok 2001, že odmieta akceptovať čestné vyhlásenia D.. E., D.. K. T. J.. A. ohľadne okolností súvisiacich s uzavretím Dodatku č. 3 ku Kolektívnej zmluve odporcu, ako aj vykonať dokazovanie ohľadne výplaty odmien za rok 2000. Namietal, že súd prvého stupňa nevyhodnotil vzájomnú rozpornosť vykonaných listinných dôkazov a nesprávne vychádzal z Výkazu ziskov a strát odporcu za rok 2001; podľa ktorého výsledkom hospodárenia odporcu v roku 2001 bola strata; a to napriek tomu, že výsledok hospodárenia odporcu za rok 2001 bol vo výške 404 miliónov Sk. Uviedol, že nesprávne rozhodol súd prvého stupňa aj o náhrade trov prvostupňového konania, keď podľa ust. § 4 ods. 1 písm. e/ Zákona o súdnych poplatkoch, je od poplatku oslobodené súdne konanie vo veciach plnenia záväzkov z kolektívnych zmlúv. Záverom si uplatnil trovy konania.

Odporca vo svojom vyjadrení na odvolanie navrhovateľa navrhol napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdiť dôvodiac, že tento je dostatočne jasne a zrozumiteľne odôvodnený a ani konanie, ktoré predchádzalo jeho vydaniu netrpí žiadnou vadou, ktorá by mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Uviedol, že z Výkazu ziskov a strát za rok 2001; ktorého správnosť nebola nikým spochybnená, na rozdiel od Výročnej správy za rok 2001, na ktorú poukazoval navrhovateľ; vyplýva, že výsledkom ich hospodárenia v roku 2001 bola strata, a preto neboli splnené predpoklady vzniku jeho povinnosti vyplatiť zamestnancom podiel na hospodárskom výsledku za uvedený rok. Ohľadne navrhovateľom navrhovaného doplnenia dokazovania - výsluchom svedkov uviedol, že takéto dokazovanie by bolo nadbytočné, keďže navrhovateľ neuviedol žiadnu právne významnú skutočnosť, ktorá by sa mala výsluchom týchto svedkov objasniť, a preto ich výsluch nemohol mať žiadny význam pre rozhodnutie súdu, keď i zo znenia riadne podpísaného Dodatku č. 3 ku kolektívnej zmluve na roky 2001-2003 jednoznačne vyplýva, že po zmene kolektívnej zmluvy zamestnanci nemajú právo na podiel na hospodárskom výsledku a pokiaľ ide o vyplácanie odmien zamestnancom za rok 2000, toto je plne v kompetencii zamestnávateľa a nemá žiadnu súvislosť s predmetným Dodatkom č. 3. Mal za to, že pokiaľ by aj nedošlo k podpísaniu Dodatku č. 3 ku kolektívnej zmluve na roky 2001-2003; podľa ktorého zamestnanci už nemajú nárok na podiel na hospodárskom výsledku zamestnávateľa; jeho zamestnanci

by nemali nárok na vyplatenie podielu na hospodárskom výsledku ani podľa pôvodného ust. § 14 Kolektívnej zmluvy na rok 2011-2003; podľa ktorého vznikol zamestnancom nárok na vyplatenie podielu na hospodárskom výsledku iba v prípade priaznivých hospodárskych výsledkov zamestnávateľa; keďže výsledkom jeho hospodárenia v roku 2001 bola strata. Záverom poukázal na viaceré rozsudky Krajského súdu v Bratislave (sp.zn. 6Co 640/2013, 6Co 708/2013, 6Co 218/2014 a 6Co 219/2014), ktorými boli potvrdené zamietavé prvostupňového rozhodnutia so zhodným predmetom sporu.

Odvolací súd prejednal vec v medziach a z dôvodov podaného odvolania, vrátane konania, ktoré mu predchádzalo (§ 212 ods. 1 O.s.p.) bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 156 ods. 3 O.s.p.), a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné.

Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav; dochádza k nej vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis, alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho však interpretoval, alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

Neúplnosť zistenia skutkového stavu je v sporovom konaní odvolacím dôvodom podľa ust. § 205 ods. 2 písm. c/ O.s.p. len za predpokladu, že príčinou neúplných skutkových zistení bola okolnosť, že súd prvého stupňa nevykonal účastníkmi navrhnutý dôkaz spôsobilý preukázať spornú právne významnú skutočnosť; avšak iba skutočnosť, že nevykonal dôkazy účastníkmi navrhnuté, nemôže byť v sporovom konaní spôsobilým odvolacím dôvodom. Z povahy veci vyplýva, že účastník, ktorý v odvolaní uplatnil tento odvolací dôvod, musí súčasne označiť dôkaz, ktorý hoci bol navrhovaný, nebol vykonaný a uviesť právne významné skutočnosti, ktoré hoci boli tvrdené, súd prvého stupňa nezisťoval, najmä preto, že ich nepovažoval za právne významné a ďalej, že vždy musí ísť len o skutočnosti a dôkazy uplatnené už v konaní pred súdom prvého stupňa.

Pokiaľ navrhovateľ namietal, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, v zmysle ustálenej súdnej praxe pri tomto odvolacom dôvode podľa § 205 ods. 2 písm. d/ O.s.p. musí ísť o skutkové zistenie, ktoré bolo podkladom pre rozhodnutie súdu, a teda týka sa tých podstatných skutočností, ktoré boli významné z hľadiska hmotnoprávneho posúdenia veci, a na základe ktorých súd prvého stupňa posúdil vec po právnej stránke. Skutkové zistenie je nesprávne v tom, že nemá oporu vo vykonanom dokazovaní. Skutkové zistenie nezodpovedá vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá postupu vyplývajúcejmu z ust. § 132 O.s.p., a to vzhľadom na to, že súd prvého stupňa vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo z prednesov účastníkov či z obsahu spisu nevyplynuli a ani inak nevyšli v priebehu konania najavo, alebo neprihliadol na rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo vyšli inak počas konania najavo. Nesprávne sú i také skutkové zistenia, ktoré súd založil na chybnom hodnotení dôkazov, a teda keď v hodnotení dôkazov alebo skutočností, ktoré vyšli najavo v konaní či vyplynuli z prednesov účastníkov, z hľadiska ich závažnosti, zákonnosti, pravdivosti, vierohodnosti sa vyskytuje logický rozpor.

V prejednávanej veci súd prvého stupňa riadne zistil skutkový stav, keď vykonal dostatočné dokazovanie v rozsahu potrebnom na zistenie rozhodujúcich skutočností dôležitých pre posúdenie dôvodnosti návrhu (§ 120 ods. 1, 4 O.s.p.) a následným zhodnotením výsledkov dokazovania v súlade s § 132 O.s.p. dospel k správny skutkovým záverom, na základe ktorých vyvodil aj správne právne závery o nedôvodnosti návrhu navrhovateľa, keď na vec aplikoval zodpovedajúce ust. § 20, § 111 a § 112 Zákonníka práce (v znení účinnom v rozhodnom čase od 01.05.2001 do 01.04.2002), ktoré aj správne vyložil a svoje dôvody vedúce k zamietnutiu návrhu navrhovateľa pre nesplnenie predpokladov vzniku ním uplatneného nároku na vyplatenie podielu na hospodárskom výsledku odporcu aj riadne v súlade s § 157 ods. 2 O.s.p. odôvodnil, pričom sa podrobne a právne precízne vypořiadal so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami podstatnými pre právne posúdenie veci, ako aj so všetkými relevantnými argumentmi sporových strán a dôsledne posúdil opodstatnenosť všetkých právne a skutkovo relevantných námietok účastníkov súvisiacich s predmetom konania.

V danej veci navrhovateľ v podanom odvolaní len zopakoval svoje námietky týkajúce sa veci samej prednesené už pred súdom prvého stupňa, ktorý sa s nimi v odôvodnení svojho rozsudku vypořiadal a v dostatočne primeranom rozsahu poukázal na všetky podstatné skutočnosti vyplývajúce z vykonaného dokazovania objasňujúce skutkový a právny základ rozsudku, a preto napadnutý rozsudok možno považovať v tomto ohľade za presvedčivý. So zreteľom na uvedené odvolací súd považuje skutkové a právne závery súdu prvého stupňa za správne a v celom rozsahu sa stotožňuje s dôvodmi uvedenými v odôvodnení napadnutého rozsudku. Obsah odvolania navrhovateľa nie je spôsobilý spochybniť správnosť záverov rozsudku súdu prvého stupňa z hľadiska ním uplatnených odvolacích dôvodov, na ktorých založil svoje rozhodnutie, keď ani v odvolacom konaní neboli zistené také nové rozhodujúce skutočnosti alebo dôkazy, ktoré by mali za následok zmenu skutkového stavu oproti tomu, ako bol tento ustálený súdom prvého stupňa, z ktorého potom vychádzalo aj jeho právne posúdenie veci.

Odvolací súd sa nestotožnil s námietkou navrhovateľa uvedenou v jeho odvolaní, že súd prvého stupňa nedostatočne zistil skutkový stav veci, keď neprihliadol na čestné vyhlásenia D.. E.A., D.. K. T. X.. J.. A., resp. že nevykonal dokazovanie ohľadne vyplatenia odmien v roku 2001, keďže samotné znenie Dodatku č. 3 pripúšťa iba taký výklad, podľa ktorého vôľa zmluvných strán smerovala k zrušeniu ust. § 14 Kolektívnej zmluvy SPP, š.p. zo dňa 29.05.2001 uzatvorenej na roky 2001-2003, teda k zrušeniu (zániku) povinnosti zamestnávateľa zabezpečiť tvorbu podielov na hospodárskych výsledkoch v roku 2011, ktorý je predmetom tohto konania.

Odvolací súd dospel; zhodne so súdom prvého stupňa; k záveru, že zrušenie ust. §14 Kolektívnej zmluvy SPP, š.p. na rok 2001-2003; upravujúceho "povinnosť zamestnávateľa zabezpečiť v príslušnom roku tvorbu podielov na hospodárskych výsledkoch vo výške priemernej tarifnej mzdy dosiahnutej v SPP, š.p. v predchádzajúcom roku"; a to sporným Dodatkom č. 3 malo za následok zrušenie tejto povinnosti zamestnávateľa na rok 2001, a teda i zrušenie nároku zamestnancov na vyplatenie podielu na hospodárskych výsledkoch odporcu za rok 2001. K uvedenému záveru bolo možné dospieť výkladom účastníkmi v dodatku použitého slovného spojenia "ruší sa celý paragraf (14) pre rok 2001", pretože ak by mal výklad dodatku smerovať k tomu, že povinnosť zamestnávateľa zabezpečiť tvorbu podielov sa týkala len roku 2000, resp. že toto ustanovenie bolo časovo ohraničené (obdobie predtým a potom zostalo nedotknuté), tak by tomu zodpovedala aj jeho formulácia (napr. v znení: "povinnosť zamestnávateľa sa nevzťahuje na rok 2000", "podieľy za rok 2000 nebudú zamestnancom vyplácané", "ďalšie roky nie sú touto úpravou dotknuté" a pod.), je totiž rozdiel medzi zrušením "celého" paragrafu (14) pre rok 2001 (t.j. dochádza k zrušeniu povinnosti žalovaného vytvoriť podiel a tým aj zrušeniu oprávnenia domáhať sa jeho vyplatenia vrátane zrušenia jeho splatnosti) a nevyplatením splatného nároku.

Odvolací súd nemal z obsahu spisu preukázané naplnenie odvolacieho dôvodu podľa § 205 ods. 2 písm. c/, d/ O.s.p., nakoľko prvostupňový súd svoje skutkové zistenia založil na relevantných dôkazoch - pracovnej zmluve navrhovateľa, výpise z obchodného registra odporcu, Kolektívnej zmluve SPP, š.p. na roky 2001-2003, vrátane jej dodatkov, a to najmä Dodatku č.3, Kolektívnej zmluve SPP, a. s. na roky 2002-2003, Výkaze ziskov a strát odporcu k 31.12.2001, dohode o skončení pracovného pomeru, rozhodnutiach rozhodcu pre riešenie kolektívnych sporov zo dňa 01.06.2004, zo dňa 17.12.2007 a zo dňa 04.01.2014, uzneseniach Krajského súdu v Bratislave zo dňa 28.09.2007 č.k. 4Sp 34/2006-183 a zo dňa 10.01.2012 č.k. 3Sp 28/2011-129, ako aj čestných vyhláseniach D.. K., D.. E. T. X.. J.. A., a dospel ku správnym skutkovým záverom; keď mal preukázané, že uzavretím Dodatku č. 3 ku kolektívnej zmluve SPP a.s. na roky 2001-2003 bolo zrušené ust. § 14 Kolektívnej zmluvy (upravujúce záväzok zamestnávateľa zabezpečiť vyplácanie podielov na hospodárskom výsledku); v dôsledku čoho a tiež s poukazom na záporný hospodársky výsledok odporcu za rok 2001 potom dospel i k správne právnemu záveru, že navrhovateľovi nevznikol nárok na vyplatenie podielu na hospodárskom výsledku odporcu za rok 2001.

Vzhľadom na vyčerpávajúce odôvodnenie rozsudku súdu prvého stupňa by odvolací súd posudzovaním ostatných odvolacích námietok navrhovateľa už len opakovane správne právných záverov súdu prvého stupňa, ktorý z ich hľadiska vo veci rozhodol spravodlivo a v súlade so zákonnou úpravou.

Po právnom zhodnotení tých rozhodujúcich skutkových zistení, ktoré boli preukázané výsledkami dokazovania vykonaným pred súdom prvého stupňa, dospel odvolací súd k záveru, že navrhovateľ nedôvodne vytýka súdu prvého stupňa, že neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, resp. že na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, a preto napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa stotožňujúc sa s vykonaným dokazovaním, so zisteným skutkovým stavom a právnym posúdením veci súdom prvého stupňa, ako aj s odôvodnením rozsudku súdu prvého stupňa majúcom všetky zákonom stanovené náležitosti podľa § 157 ods. 2 O.s.p., ako vecne správny potvrdil (§219 ods. 1, 2 O.s.p.).

Podľa § 142 ods. 1 O. s. p., účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Pre použitie ustanovenia § 142 ods. 1 O.s.p. nemá vplyv skutočnosť, že účastník, ktorý má platiť náhradu trov konania, bol sám oslobodený od súdnych poplatkov, resp. že od poplatku je oslobodené samotné súdne konanie. Meradlom pre nárok na náhradu trov je totiž miera úspechu vo veci, neobstojí preto ani námietka navrhovateľa ohľadne náhrady trov prvostupňového konania.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p., a v konaní úspešnému odporcovi nepriznal právo na ich náhradu, nakoľko nepodal návrh na rozhodnutie o povinnosti nahradiť mu trovy odvolacieho konania podľa § 151 ods. 1 vety prvej O.s.p. a žiadne trovy mu v odvolacom konaní ani nevznikli.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.